

- Landelijke Cliëntenraad
Oranjestraat 4
2514 JB Den Haag

- Tel.: 070-789 07 70
- Fax :070 -789 07 74
- E-mail: info@lcr-suwi.nl
- www.landelijkecliëntenraad.nl

Aan Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid
Voor deze Directie Relatiebeheer,
Uitvoeringsontwikkeling en
Aansturing
Mevrouw M. Nijhof
Postbus 90801
2509 LV Den Haag

Den Haag, 9 juni 2009

Betreft: Advies reiskostenvergoeding voor bezoek aan werkpleinen
Ref.: LCR/090065/JL/ER

Geachte mevrouw Nijhof,

In het bestuurlijk overleg op 28 mei jl. is de Landelijke Cliëntenraad verzocht om een reactie over de beleidswijzigingen voor reiskostenvergoedingen voor cliënten van de Werkpleinen.

De LCR is de minister erkentelijk dat hij de LCR om advies heeft gevraagd. De LCR geeft dan ook graag gehoor aan het verzoek.

De LCR is verheugd dat er een regeling komt voor een reiskostenvergoeding voor cliënten ten behoeve van het bezoeken van de werkpleinen. De LCR betreurt het dat deze regeling alleen van toepassing is voor cliënten van het UWV. Het toekennen van reiskosten aan cliënten van de gemeente behoort tot de beleidsvrijheid van de gemeente. Daarmee wordt maar ten dele tegemoet gekomen aan de bedoeling dat er een integrale reiskostenvergoeding komt vanuit het totaalperspectief van geïntegreerde dienstverlening aan de cliënten van het Werkplein.

Immers ook cliënten van de gemeente zijn cliënten van geïntegreerde dienstverlening op de werkpleinen. Het bevreemdt de LCR dat daar waar de Wet SUWI bepaald dat er integrale dienstverlening moet worden geboden aan alle werkzoekenden op werkpleinen (In de Wet LWI genoemd) er niet bij Wet SUWI kan worden bepaald dat de cliënten van de werkpleinen, ongeacht of zij cliënt van UWV of gemeente zijn, recht hebben op een reiskostenvergoeding van het werkplein voor een bezoek aan dat werkplein. Te meer daar het realiseren van geïntegreerde dienstverlening voor een deel van de (gemeentelijke) cliënten leidt tot een aanzienlijk toename van de reisafstand. En cliënten ook niet kunnen kiezen om naar het dichtstbijzijnde werkplein te gaan.

In het recente verleden bestond er een regeling voor reiskostenvergoeding voor het bezoeken van UWV-vestigingen. Voor het bezoeken van CWI-vestigingen was er geen reiskostenvergoeding mogelijk. Voor een bezoek aan de sociale dienst was er sprake van gemeentelijke beleidsvrijheid.

Het is winst dat er een regeling komt voor een bezoek aan de werkpleinen. Ten opzichte van de 'oude' regeling van het UWV is er sprake van een achteruitgang. In deze regeling was namelijk geen sprake van een minimale reisafstand.

De meeste cliënten van de werkpleinen hebben een inkomen op het niveau van het sociaal minimum of iets daar boven. Voor hen telt elke euro. Op grond daarvan pleit de LCR voor een reiskostenvergoeding zonder minimum reisafstand.

Wanneer toch wordt gekozen voor het hanteren van een minimumreisafstand pleit de LCR in het kader van de uniformering voor een minimum reisafstand van 10 km, zoals ook ondermeer door de belastingdienst wordt gehanteerd.

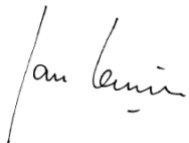
Voor het bepalen van de reisafstand pleit de LCR onderscheid te maken tussen reizen per openbaar vervoer en eigenvervoer.

Immers de kosten van het reizen per openbaar vervoer worden bepaald door het aantal zones dat men moet reizen. De reiziger heeft hierop geen invloed. In dit kader wil de LCR de suggestie doen om bij reizen per openbaar vervoer een minimumafstand van 1 zone te hanteren.

Tot slot wil de LCR nog opmerken dat het vergoeding van reiskosten er niet toe mag leiden dat er gestopt wordt met het nadenken over en het ontwikkelen van alternatieven voor het bezoek aan het werkplein.

De LCR is gaarne bereid tot een nadere toelichting,

Met vriendelijke groet,
Namens de Landelijke Cliëntenraad,

J. Laurier
Voorzitter